

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES, EURATOM) Nr. 883/2013

(2013. gada 11. septembris)

par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

budžetu, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 317. pantu, un ar šādu nolūku veiktās rīcības svarīgumu apstiprina LESD 325. pants.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 325. pantu saistībā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības iestādes un dalībvalstis piešķir lielu nozīmi Savienības finanšu interešu aizsardzībai un cīņai pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē minētās intereses. Komisijas atbilde šajā sakarībā ir cieši saistīta ar tās pienākumu izpildīt

- (2) Minētā mērķa sasniegšanai būtu pilnā mērā jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, īpaši saistībā ar Savienībai uzticētajiem izmeklēšanas pienākumiem, vienlaikus būtu jāsiglabā pašreizējais atbildības sadalījums un līdzsvars starp Savienību un dalībvalstīm.

- (3) Lai pastiprinātu pieejamos līdzekļus krāpšanas apkarošanai, vienlaikus ievērojot katras iestādes iekšējās organizācijas autonomijas principu, Komisija ar Lēmumu 1999/352/EK, EOTK, Euratom ⁽³⁾ kā savu dienestu ir izveidojusi Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai ("Birojs"), kas atbild par krāpšanas administratīvu izmeklēšanu. Komisija izmeklēšanas funkcijas veikšanai Birojam ir piešķirusi pilnīgu neatkarību. Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom paredz, ka Birojs izmeklēšanas nolūkos īsteno Savienības tiesību aktu piešķirtās pilnvaras.

- (4) Lai regulētu izmeklēšanu, ko veic Birojs, tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 ⁽⁴⁾. Lai veicinātu Biroja izmeklēšanas darbību efektivitāti un ņemot vērā Savienības iestāžu veikto Biroja darbības novērtējumus, jo īpaši Komisijas 2003. gada aprīļa novērtējuma ziņojumu un Revīzijas palātas īpašos ziņojumus Nr. 1/2005 ⁽⁵⁾ un Nr. 2/2011 ⁽⁶⁾ par Biroja pārvaldību, ir nepieciešams pārskatīt pašreizējo tiesisko regulējumu.

⁽¹⁾ OV C 254, 30.8.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. novembra nostāja (OV C 16 E, 22.1.2010., 201. lpp.) un Padomes 2013. gada 25. februāra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 89 E, 27.3.2013., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2013. gada 3. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 202, 18.8.2005., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 124, 27.4.2011., 9. lpp.

- (5) Biroja pilnvarās būtu jāietver izmeklēšanas veikšana iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, kas izveidotas saskaņā ar Līgumiem vai pamatojoties uz tiem ("iestādes, struktūras, biroji un aģentūras"), un Komisijas izmeklēšanas pilnvaru īstenošana, kas tai uzticēta saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kā arī Komisijas palīdzības sniegšana dalībvalstīm, rīkojot ciešu un regulāru dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību. Birojam, balstoties uz savu operatīvo praksi šajā jomā, būtu arī jāpalīdz izstrādāt un attīstīt metodes, kā novērst un apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.
- (6) Komisijas izveidotā Biroja atbildība ietver ne vien finanšu interešu aizsardzību, bet arī visus pasākumus, kas attiecas uz Savienības interešu aizsardzību pret nelikumīgu rīcību, par kuru var ierosināt administratīvu lietu vai kriminālprocesu.
- (7) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot plašāku aizsardzību, kas var izrietēt no Līgumu noteikumiem.
- (8) Ņemot vērā to, ka nepieciešams pastiprināti apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, Birojam būtu jāspēj veikt iekšēju izmeklēšanu visās iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās.
- (9) Attiecībā uz ārējo izmeklēšanu Birojam būtu jāuztic īstenot Komisijas pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām⁽¹⁾. Birojam būtu arī jāatļauj īstenot pārējās Komisijai piešķirtās pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas dalībvalstīs, jo īpaši – lai atklātu pārkāpumus, kā noteikts 9. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību⁽²⁾.
- (10) Biroja darbības efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no sadarbības ar dalībvalstīm. Nepieciešams, lai dalībvalstis noteiktu savas kompetentās iestādes, kas var sniegt Birojam palīdzību, kāda tam nepieciešama uzdevumu pildīšanai. Ja dalībvalsts nav izveidojusi specializētu departamentu valsts līmenī, kura uzdevums būtu koordinēt Savienības finanšu interešu aizsardzību un cīņu pret krāpšanu, būtu jānorīko dienests ("krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests"), lai atvieglotu efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu ar Biroju.
- (11) Birojam vajadzētu būt pieejamai jebkurai ar ārējo izmeklēšanu saistītai būtiskai informācijai, kas ir Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru rīcībā.
- (12) Izmeklēšana būtu jāveic saskaņā ar Līgumiem un jo īpaši saskaņā ar Protokolu Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, vienlaikus ievērojot Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas izklāstīti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽³⁾ ("Civildienesta noteikumi"), un Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, kā arī pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības, jo īpaši taisnīguma principu, ievērojot iesaistīto personu tiesības izteikt savus uzskatus par faktiem, kas uz tām attiecas, un ievērojot principu, ka izmeklēšanas secinājumi var pamatoties vienīgi uz elementiem, kam ir pierādījuma spēks. Tālab iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām būtu jāizstrādā noteikumi, saskaņā ar kuriem ir jāveic iekšējā izmeklēšana.
- (13) Iekšējo izmeklēšanu var veikt vienīgi tad, ja Birojam ir garantēta piekļuve visām iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru telpām un tam ir pieejama visa to rīcībā esošā informācija un dokumenti.
- (14) Nekavējoties būtu jāizvērtē tās informācijas precizitāte, kuru Birojam nosūta saistībā ar tā pilnvarām. Šajā nolūkā Birojam pirms izmeklēšanas sākšanas būtu jāpiekļūst jebkurai iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru datubāzēs glabātai būtiskai informācijai, ja tas nepieciešams, lai izvērtētu, vai aizdomas ir faktiski pamatotas.
- (15) Būtu precīzi jānosaka Biroja pienākumi informēt iestādes, struktūras, birojus un aģentūras par notiekošo izmeklēšanu gadījumos, ja lietā, par kuru notiek izmeklēšana, ir iesaistīts kāds ierēdnis, cits darbinieks, iestādes vai struktūras loceklis, biroja vai aģentūras vadītājs, vai personāla loceklis vai ja varētu būt nepieciešami piesardzības pasākumi, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses.

(1) OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

(2) OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

(3) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

- (16) Būtu jāparedz skaidri noteikumi, ar kuriem – vienlaikus apstiprinot Biroja prioritāro kompetenci veikt iekšējo izmeklēšanu lietās, kas skar Savienības finanšu intereses, – ļauj iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ātri veikt šādu izmeklēšanu lietās, kurās Birojs nolemj neiesaistīties.
- (17) Lai nodrošinātu Biroja neatkarību, veicot šajā regulā paredzētos uzdevumus, tā ģenerāldirektoram būtu jāvar sākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas. Ja Birojs veic izmeklēšanu, attiecīgajām iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām nevajadzētu vienlaikus veikt izmeklēšanu par tiem pašiem faktiem, ja vien ar Biroju nav panākta citāda vienošanās.
- (18) Izmeklēšana būtu jāveic Biroja ģenerāldirektora vadībā pilnīgi neatkarīgi no iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un no Uzraudzības komitejas. Šajā nolūkā ģenerāldirektoram būtu jāvar pieņemt Biroja darbiniekiem paredzētas izmeklēšanas procedūru pamatnostādnes. Minētajās pamatnostādnēs būtu jāsniedz praktiski norādījumi Biroja darbiniekiem par izmeklēšanas veikšanu un attiecīgo personu vai liecinieku procesuālajām garantijām un tiesībām, kā arī sīkāka informācija par izmantojamām iekšējām konsultēšanās un kontroles procedūrām, tostarp likumības pārbaudi. Lai sniegtu lielāku pārredzamību attiecībā uz izmeklēšanas veikšanu, minētajām pamatnostādnēm vajadzētu būt publiski pieejamām Biroja tīmekļa vietnē. Ar minētajām pamatnostādnēm nevajadzētu radīt vai grozīt jebkādas tiesības vai pienākumus, kas izriet no šīs regulas.
- (19) Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 21. pantu Biroja darbiniekiem izmeklēšana būtu jāveic saskaņā ar izmeklēšanas procedūru pamatnostādnēm un pamatojoties uz atsevišķiem norādījumiem, ko attiecībā uz konkrētiem gadījumiem sniedzis ģenerāldirektors.
- (20) Saskaņā ar Civildienesta noteikumiem Biroja darbiniekiem būtu jāveic tiem uzdotie izmeklēšanas uzdevumi pilnīgi neatkarīgi un jāizvairās no interešu konfliktiem. Biroja darbiniekiem būtu nekavējoties jāinformē ģenerāldirektors, ja izmeklēšana attiecas uz lietu, kura skar viņu personīgās intereses un tādējādi traucē vai jāuzskata, ka tā traucē viņu neatkarībai, jo īpaši, ja izmeklējamajā lietā viņi ir iesaistīti vai ir bijuši iesaistīti citā statusā.
- (21) Biroja veiktajā ārējā un iekšējā izmeklēšanā daļēji ievēro atšķirīgus noteikumus. Tomēr, ja nepieciešams, Birojam būtu jāļauj vienā kopīgā izmeklēšanā apvienot ārējās un iekšējās izmeklēšanas elementus, neuzsākot divas atsevišķas izmeklēšanas.
- (22) Juridiskās noteiktības interesēs nepieciešams precizēt procesuālās garantijas, kas piemērojamas Biroja veiktajai izmeklēšanai, ņemot vērā minētās izmeklēšanas administratīvo raksturu.
- (23) Attiecīgo personu un liecinieku procesuālās garantijas un pamattiesības būtu jāievēro bez diskriminācijas visu laiku un visos gan ārējās, gan iekšējās izmeklēšanas posmos, jo īpaši tad, kad tiek sniegta informācija par notiekošo izmeklēšanu. Sniedzot jebkuru informāciju par Biroja veiktajām izmeklēšanām Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai vai Revīzijas palātai – neatkarīgi no tā, vai tas notiek divpusējā ceļā vai saistībā ar viedokļu apmaiņu, – būtu jāievēro izmeklēšanas konfidencialitāte, attiecīgo personu likumīgās tiesības un attiecīgā gadījumā tiesvedību reglamentējošie valsts noteikumi. Ar informāciju, kas tiek nodota vai saņemta izmeklēšanas laikā, būtu jārikojas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību. Informācijas apmaiņa būtu jāreglamentē saskaņā ar proporcionalitātes un vajadzības pēc informācijas principiem.
- (24) Lai stiprinātu izmeklēšanā iesaistīto personu individuālo tiesību aizsardzību, izmeklēšanas beigu posmā nevajadzētu izdarīt secinājumus, kuros minēts attiecīgās personas vārds, ja minētajai personai nav bijusi iespēja paust savus apsvērumus par faktiem, kas uz viņu attiecas.
- (25) Ģenerāldirektoram būtu jānodrošina, ka, sniedzot jebkādu informāciju sabiedrībai, tiktu ievērotas attiecīgo personu likumīgās tiesības.
- (26) Birojam un iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kas iesaistīti izmeklēšanā, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu būtu jāaizsargā vārda brīvība un žurnālistu informācijas avoti.
- (27) Biroja ģenerāldirektora pienākums būtu nodrošināt personas datu aizsardzību un to, ka tiek ievērota izmeklēšanas gaitā savāktās informācijas konfidencialitāte. Ierēdņiem un citiem Savienības darbiniekiem būtu jānodrošina tiesiskā aizsardzība, kas līdzvērtīga Civildienesta noteikumos paredzētajai tiesiskajai aizsardzībai.
- (28) Lai nodrošinātu to, ka Biroja veiktās izmeklēšanas secinājumus ņem vērā un ka seko attiecīga turpmāka rīcība, ziņojumiem būtu jāpiešķir administratīvās lietās vai tiesvedībā pieņemamu pierādījumu statuss. Tādēļ minētie ziņojumi būtu jāsaģatavo tā, lai tie būtu saderīgi ar noteikumiem, kas dalībvalstīs reglamentē administratīvos ziņojumus.

- (29) Ja tiek konstatēts, ka iekšējās izmeklēšanas galīgajā ziņojumā atklātie fakti var būt par iemeslu kriminālprocesa ierosināšanai, šim nolūkam paredzētā informācija būtu jānodod attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādēm. Ieteikumos, kas pievienoti galīgajam izmeklēšanas ziņojumam, ņemot vērā faktu būtību un to, cik lielā mērā tie ietekmē finanses, ģenerāldirektoram būtu jānorāda, vai attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras iekšējie pasākumi ļautu īstenot efektīvāku turpmāku rīcību.
- (30) Gadījumos, kad ģenerāldirektors nodod attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādēm informāciju, ko Birojs ieguvis, veicot iekšēju izmeklēšanu, minētajai informācijas nodošanai nevajadzētu skart turpmāku juridisko kvalifikāciju, ko veic valsts tiesu iestāde par to, vai nepieciešamas izmeklēšanas procedūras.
- (31) Lēmums par to, kā būtu jārīkojas pēc izmeklēšanas pabeigšanas, ir jāpieņem dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, pamatojoties uz Biroja sagatavoto galīgo izmeklēšanas ziņojumu.
- (32) Lai uzlabotu savas darbības efektivitāti, Birojam būtu jāzina, kāda turpmākā rīcība seko tā veiktās izmeklēšanas rezultātiem. Tāpēc Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgā gadījumā dalībvalstu kompetentajām iestādēm pēc Biroja pieprasījuma būtu jāziņo tam par rīcību, ja tāda ir, kas veikta, pamatojoties uz informāciju, ko tiem nodevis Birojs.
- (33) Ņemot vērā lielo ieguvumu no sadarbības stiprināšanas starp Biroju, *Eurojust*, Eiropolu un dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Birojam būtu jāspēj noslēgt ar tiem administratīvas vienošanās, kuru mērķis jo īpaši varētu būt atvieglot praktisko sadarbību un informācijas apmaiņu par tehniskiem un operatīviem jautājumiem, neradot nekādas papildu juridiskās saistības.
- (34) Lai stiprinātu sadarbību starp Biroju, *Eurojust* un dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz darbībām, par kurām varētu būt jāveic kriminālizmeklēšana, Birojam būtu jāziņo *Eurojust* jo īpaši par tiem gadījumiem, kad ir aizdomas par krāpšanu, korupciju vai jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses un kas ietver smagas noziedzības formas. Informācijas nodošana attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu vajadzības gadījumā jāveic, pirms informāciju, ko tās ir sniegušas, Birojs nodod *Eurojust* vai Eiropolam, ja šādai informācijai pievieno uzaicinājumu uzsākt konkrētu kriminālizmeklēšanas darbību.
- (35) Lai Birojs, attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, dalībvalstu kompetentās iestādes, trešo valstu kompetentās iestādes un starptautiskās organizācijas veiksmīgi sadarbotos, būtu jārīko savstarpēja informācijas apmaiņa. Šādi apmainoties ar informāciju, būtu jāievēro konfidencialitātes principi un noteikumi par personas datu aizsardzību, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾. Jo īpaši Birojam būtu jāpārlicinās, ka saņēmējam ir atbilstīga kompetence un ka informācijas nodošana ir nepieciešama. Informācijas apmaiņa ar *Eurojust* būtu jāveic saskaņā ar *Eurojust* pilnvarām, kuras attiecas uz koordināciju saistībā ar smagiem pārrobežu noziegumiem.
- (36) Ņemot vērā ārējā atbalsta jomā piešķirto Savienības līdzekļu apjomu, izmeklēšanu skaitu, kuras Birojs veic minētajā jomā, un to, ka pastāv starptautiska sadarbība izmeklēšanas vajadzībām, Birojam būtu jāvar vajadzības gadījumā sadarbībā ar citiem kompetentiem dienestiem uz administratīvas vienošanās pamata lūgt trešo valstu kompetento iestāžu un starptautisko organizāciju praktisku palīdzību tā uzdevumu izpildē, neradot nekādas papildu juridiskās saistības.
- (37) Birojam, pildot savus pienākumus, vajadzētu būt neatkarīgam. Lai pastiprinātu minēto neatkarību, Biroja izmeklēšanas funkcijas būtu regulāri jāpārtrauga Uzraudzības komitejai, kuras sastāvā ir pieaicinātas neatkarīgas personas, kas ir augsti kvalificētas Biroja darbības jomās. Uzraudzības komitejai nebūtu jāiejaucas notiekošās izmeklēšanas gaitā. Tās pienākumos būtu arī palīdzēt ģenerāldirektoram pildīt viņa pienākumus.
- (38) Ir lietderīgi precizēt Uzraudzības komitejas locekļu iecelšanas kritērijus un procedūru, kā arī sīkāk paskaidrot Uzraudzības komitejas uzdevumus, kas izriet no tās pilnvarām.
- (39) Būtu jāizstrādā rezerves saraksts, norādot kandidātus, kuri var aizvietot Uzraudzības komitejas locekļus uz viņu atlikušo pilnvaru termiņa laiku, ja viens vai vairāki no minētajiem locekļiem ir atkāpušies no amata, miruši vai vairs nav spējīgi pildīt amata pienākumus cita iemesla dēļ.

(1) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- (40) Lai nodrošinātu, ka Uzraudzības komiteja var efektīvi veikt savu uzdevumu, Birojam būtu jānodrošina tās sekretariāta neatkarīga darbība.
- (41) Vienreiz gadā būtu jānotiek viedokļu apmaiņai starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šādai viedokļu apmaiņai būtu jāaptver, *inter alia*, izmeklēšanas politikas stratēģiskās prioritātes un Biroja darba efektivitāte attiecībā uz tā pilnvaru izpildi, nekādā veidā netraucējot Biroja neatkarību, kad tas veic izmeklēšanu. Gatavošanās viedokļu apmaiņai būtu jāveic tehniskā līmenī, un tiktāl, ciktāl nepieciešams, būtu jāparedz sagatavošanas sanāksme starp attiecīgajiem iesaistīto iestāžu dienestiem. Apspriežot Biroja darba efektivitāti attiecībā uz tā pilnvaru izpildi, iestādēm, kas piedalās viedokļu apmaiņā, vajadzētu būt iespējai izskatīt statistikas informāciju par turpmākiem pasākumiem saistībā ar Biroja veikto izmeklēšanu un Biroja nodoto informāciju.
- (42) Lai nodrošinātu pilnīgu Biroja vadīšanas neatkarību, tā ģenerāldirektors būtu jāieceļ uz septiņiem gadiem bez iespējas pilnvaru termiņu atjaunot.
- (43) Biroja ģenerāldirektora pienākumi ir jo īpaši nozīmīgi arī Eiropas Parlamentam un Padomei. Par ģenerāldirektoru būtu jāieceļ tāda persona, kura bauda pēc iespējas lielāku Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas atbalstu un atzinību. Tādēļ Komisijai saskaņā ar konsultāciju procedūru būtu jācenšas panākt kopēju vienošanos ar Eiropas Parlamentu un Padomi.
- (44) Aicinājums pieteikties konkursam uz ģenerāldirektora amatu būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms esošā ģenerāldirektora pilnvaru termiņa beigām. Konkurss būtu jāpagatavo Komisijai, pamatojoties uz rezultātiem, kas gūti ciešās apspriedēs ar Eiropas Parlamentu un Padomi. Tajā būtu jāizklāsta atlases kritēriji, tostarp prasības, kuras kandidātiem būtu jāizpilda, lai tie varētu pretendēt uz amatu.
- (45) Kā turpmāki pasākumi pēc Biroja veiktās izmeklēšanas ģenerāldirektoram būtu periodiski jāinformē Uzraudzības komiteja par tām lietām, par kurām informācija ir tikusi nodota dalībvalstu tiesu iestādēm, un par kopējo Biroja lietu skaitu, ar kurām strādājušas tās pašas attiecīgo dalībvalstu tiesu iestādes.
- (46) Operatīvajā praksē gūtā pieredze ir pierādījusi, ka būtu lietderīgi atļaut ģenerāldirektoram deleģēt dažu savu funkciju veikšanu vienam vai vairākiem Biroja darbiniekiem.
- (47) Ģenerāldirektoram būtu jāiedibina iekšējs konsultēšanās un kontroles mehānisms, kurš ietver likumības pārbaudi, it īpaši attiecībā uz pienākumu ievērot attiecīgo personu procesuālās garantijas un pamattiesības un attiecīgo dalībvalstu tiesību aktus.
- (48) Lai nodrošinātu Biroja neatkarību, Komisijai būtu jālemj par iecelējietādes pilnvaru atbilstīgu deleģēšanu ģenerāldirektoram.
- (49) Šī regula nekādi nemazina dalībvalstu pilnvaras un pienākumus veikt pasākumus, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādu citu nelikumīgu darbību, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Tas, ka neatkarīgam Birojam uztic uzdevumu veikt ārēju administratīvu izmeklēšanu šajā jomā, pilnībā atbilst Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas nepieciešami, lai pastiprinātu cīņu pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.
- (50) Komisijai būtu jāizvērtē, vai nepieciešams pārskatīt šo regulu, ja tiek izveidota Eiropas Prokuratūra.
- (51) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un jo īpaši principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (52) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un 2011. gada 1. jūnijā tas sniedza atzinumu ⁽¹⁾.
- (53) Ņemot vērā lielo nepieciešamo grozījumu skaitu, Regula (EK) Nr. 1073/1999 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.

⁽¹⁾ OV C 279, 23.9.2011., 11. lpp.

(54) Saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma (EAEKL) 106.a panta 1. punktu, ar kuru LESD 325. pants tiek piemērots Eiropas Atomenerģijas kopienai (*Euratom*), noteikumi, kas reglamentē Biroja veikto izmeklēšanu attiecībā uz Savienību, būtu jāpieņem arī attiecībā uz *Euratom*. Saskaņā ar EAEKL 106.a panta 2. punktu atsaucies uz Savienību LESD 325. pantā jāuzskata par atsaucēm uz *Euratom*, un tādējādi atsaucies uz Savienību šajā regulā, ja tas kontekstuāli nepieciešams, ietver arī atsaucies uz *Euratom*. Tādēļ būtu jāatceļ Padomes Regula (Euratom) Nr. 1074/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veicis Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķi un uzdevumi

1. Lai pastiprināti apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (turpmāk abas kopā "Savienība", ja tas kontekstuāli nepieciešams) finanšu intereses, ar Lēmumu 1999/352/EK, EOTK, Euratom izveidotais Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai ("Birojs") īsteno izmeklēšanas pilnvaras, kas piešķirtas Komisijai saskaņā ar:

a) attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem; un

b) attiecīgajiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem, ko Savienība ir noslēgusi ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

2. Birojs sniedz dalībvalstīm Komisijas palīdzību, organizējot ciešu un regulāru dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību, lai koordinētu to rīcību Savienības finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu. Birojs palīdz izstrādāt un attīstīt metodes, kā novērst un apkarot krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Birojs veicina un koordinē operatīvās pieredzes un procesuālās paraugprakses apmaiņu ar dalībvalstīm un to starpā par Savienības finanšu interešu aizsardzības jomu un atbalsta kopīgas krāpšanas apkarošanas darbības, ko uz brīvprātības pamata veic dalībvalstis.

3. Šo regulu piemēro, neskarot:

a) Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienoto Protokolu Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā;

b) Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu;

c) Civildienesta noteikumus;

d) Regulu (EK) Nr. 45/2001.

4. Iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, kas izveidotas saskaņā ar Līgumiem vai pamatojoties uz tiem ("iestādes, struktūras, biroji un aģentūras"), Birojs veic administratīvu izmeklēšanu, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Šajā nolūkā tas izmeklē nopietnus jautājumus, kuri attiecas uz tādu profesionālo pienākumu veikšanu, kas rada ierēdņu un citu Savienības darbinieku nolaidību pienākumu pildīšanā, kas var būt cēlonis disciplinārlietai vai attiecīgā gadījumā kriminālprocesam, vai līdzīgus pārkāpumus pienākumu pildīšanā, ko izdarījuši iestāžu un struktūru locekļi, biroju un aģentūru vadītāji vai iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru personāla locekļi, uz kuriem neattiecas Civildienesta noteikumi (turpmāk kopā "ierēdņi, citi darbinieki, iestāžu vai struktūru locekļi, biroju vai aģentūru vadītāji vai personāla locekļi").

5. Piemērojot šo regulu, dalībvalstu kompetentās iestādes un iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras ar Biroju var noslēgt administratīvās vienošanās. Minētās administratīvās vienošanās var jo īpaši attiekties uz informācijas nodošanu un izmeklēšanas veikšanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1) "Savienības finanšu intereses" ietver tos ieņēmumus, izdevumus un aktīvus, kas iekļauti Eiropas Savienības budžetā un iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetos, kā arī budžetos, ko tie pārvalda un pārrauga;

2) "pārkāpums" ir "pārkāpums", kā tas definēts Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā;

3) "krāpšana, korupcija un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses" ir lietots tādā nozīmē, kāda tam piešķirta attiecīgajos Savienības tiesību aktos;

4) "administratīva izmeklēšana" ("izmeklēšana") ir visas inspekcijas, pārbaudes un citi pasākumi, ko Birojs veic saskaņā ar 3. un 4. pantu, lai sasniegtu 1. pantā izklāstītos mērķus un lai vajadzības gadījumā konstatētu izmeklējamu darbību nelikumību; minētā izmeklēšana neietekmē dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras ierosināt kriminālprocesu;

⁽¹⁾ OV L 136, 31.5.1999., 8. lpp.

5) "attiecīgā persona" ir jebkura persona vai uzņēmējs, kuru tur aizdomās par krāpšanas, korupcijas vai jebkādu citu nelikumīgu darbību veikšanu, kuras ietekmē Savienības finanšu intereses, un attiecībā uz kuru Birojs veic izmeklēšanu.

6) jēdzienu "uzņēmējs" lieto tādā nozīmē, kāda tam piešķirta Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 un Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96;

7) "administratīvā vienošanās" ir Biroja noslēgta tehniska un/vai operatīva rakstura vienošanās, kuras mērķis jo īpaši var būt atvieglot sadarbību un informācijas apmaiņu starp pusēm un ar ko netiek radītas papildu juridiskās saistības.

3. pants

Ārēja izmeklēšana

1. Birojs īsteno pilnvaras, kas ar Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 uzticētas Komisijai, lai veiktu pārbaudes uz vietas un inspekcijas dalībvalstīs un – saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem – trešās valstīs un starptautisku organizāciju telpās.

Kā daļu no izmeklēšanas funkcijas Birojs veic pārbaudes un inspekcijas dalībvalstīs, kā paredzēts Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 9. panta 1. punktā un nozaru noteikumos, kas minēti tās pašas regulas 9. panta 2. punktā, kā arī – saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem – trešās valstīs un starptautisku organizāciju telpās.

2. Lai noteiktu, vai saistībā ar dotācijas nolīgumu vai lēmumu vai līgumu, kas attiecas uz Savienības finansējumu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, Birojs saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kuras izklāstītas Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96, var pie uzņēmējiem veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas.

3. Veicot pārbaudes uz vietas un inspekcijas, Biroja darbinieki, ievērojot piemērojamos Savienības tiesību aktus, darbojas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem un praksi, kā arī procesuālajām garantijām, kas paredzētas šajā regulā.

Pēc Biroja pieprasījuma attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz Biroja darbiniekiem palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu efektīvi veikt savus uzdevumus, kuri norādīti 7. panta

2. punktā minētajā rakstiskajā pilnvarā. Ja saskaņā ar valsts noteikumiem minētās palīdzības sniegšanai nepieciešams tiesu iestādes pilnvarojums, to lūdz izsniegt.

Attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 nodrošina, ka Biroja darbinieki ar tādiem pašiem noteikumiem kā dalībvalsts kompetentās iestādes un ievērojot valsts tiesību aktus piekļūst visai informācijai un dokumentiem, kas saistīti ar izmeklējamu lietu un kas izrādās nepieciešami, lai pārbaudes uz vietas un inspekcijas varētu veikt efektīvi un iedarbīgi.

4. Dalībvalsts šīs regulas vajadzībām norīko dienestu ("krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests"), lai atvieglotu efektīvu sadarbību un informācijas, tostarp operatīva rakstura informācijas, apmaiņu ar Biroju. Ja nepieciešams, saskaņā ar valsts tiesību aktiem krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu šīs regulas nolūkā var uzskatīt par kompetentu iestādi.

5. Veicot ārēju izmeklēšanu, Birojs var piekļūt jebkurai būtiskai informācijai, tostarp informācijai datubāzēs, kas ir iestāžu, biroju un aģentūru rīcībā un ir saistīta ar izmeklējamu lietu, ja tas ir nepieciešams, lai noteiktu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Šajā nolūkā piemēro 4. panta 2. un 4. punktu.

6. Ja, pirms tiek pieņemts lēmums sākt vai nesākt ārēju izmeklēšanu, Biroja rīcībā ir informācija, kas vedina domāt, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tas var informēt attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja vajadzīgs, kompetentos Komisijas dienestus.

Neskarot Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 9. panta 2. punktā minētos nozaru noteikumus, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek veikta piemērota rīcība, kurā Birojs var piedalīties. Pēc pieprasījuma attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes informē Biroju par veikto rīcību un atzinumiem, kas balstīti uz informāciju, kas minēta šā punkta pirmajā daļā.

4. pants

Iekšēja izmeklēšana

1. Regulas 1. pantā minētajās jomās Birojs veic administratīvu izmeklēšanu iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās ("iekšēja izmeklēšana").

Minēto iekšējo izmeklēšanu veic saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā regulā un lēmumos, kurus pieņem katra attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra.

2. Ar noteikumu, ka tiek ievēroti 1. punktā minētie noteikumi:

- a) Birojam ir tiesības tūlīt un bez brīdinājuma piekļūt jebkurai iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru būtiskai informācijai, tostarp informācijai datubāzēs, un telpām. Birojam ir tiesības pārbaudīt iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru grāmatvedības pārskatus. Birojs var saņemt jebkura dokumenta kopijas vai izrakstus, vai arī jebkura informācijas nesēja saturu, kas ir iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru rīcībā, un vajadzības gadījumā uzņemties šādu dokumentu vai informācijas glabāšanu, lai nodrošinātos pret to zaudējuma iespēju;
- b) Birojs ierēdņiem, citiem darbiniekiem, iestāžu vai struktūru locekļiem, biroju vai aģentūru vadītājiem vai personāla locekļiem var pieprasīt mutisku informāciju, tostarp veicot intervijas, un rakstisku informāciju.

3. Saskaņā ar Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 izklāstītajiem noteikumiem un procedūrām Birojs var veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas uzņēmēju telpās, lai iegūtu pieeju informācijai, kas attiecas uz iekšējās izmeklēšanas lietu.

4. Vienmēr, kad Biroja darbinieki veic izmeklēšanu iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru telpās vai izskata dokumentu vai pieprasa informāciju, kas ir to rīcībā, viņi tās par to informē. Neskarot 10. un 11. pantu, Birojs var jebkurā laikā nosūtīt attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai iekšējās izmeklēšanas gaitā iegūto informāciju.

5. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras izveido atbilstīgas procedūras un veic nepieciešamos pasākumus, lai visos posmos nodrošinātu iekšējās izmeklēšanas konfidencialitāti.

6. Ja iekšējā izmeklēšana atklāj, ka kāds ierēdnis, cits darbinieks, iestādes vai struktūras loceklis, biroja vai aģentūras vadītājs vai personāla loceklis var būt attiecīgā persona, par to informē to iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, kurai minētā persona ir piederīga.

Gadījumos, kad, izmantojot parastos saziņas kanālus, nevar nodrošināt iekšējās izmeklēšanas konfidencialitāti, Birojs informācijas nodošanai izmanto atbilstīgus alternatīvus kanālus.

Izņēmuma gadījumos šādas informācijas nodošana var tikt atlikta, balstoties uz pamatotu ģenerāldirektora lēmumu, ko nosūta Uzraudzības komitejai pēc izmeklēšanas pabeigšanas.

7. Lēmumā, kuru paredzēts pieņemt katrai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai, kā noteikts 1. punktā, jo īpaši ietver noteikumu par ierēdņu, citu darbinieku, iestāžu vai struktūru locekļu, biroju vai aģentūru vadītāju vai personāla locekļu pienākumu sadarboties ar Biroju un sniegt tam informāciju, vienlaikus nodrošinot iekšējās izmeklēšanas konfidencialitāti.

8. Ja, pirms tiek pieņemts lēmums par ārējās izmeklēšanas uzsākšanu vai neuzsākšanu, Biroja rīcībā ir informācija, kas vedina domāt, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tas var informēt attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru. Pēc pieprasījuma attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra informē Biroju par jebkādu veikto rīcību un gūtajiem atzinumiem, kas balstīti uz šādu informāciju.

Vajadzības gadījumā Birojs arī informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes. Šajā gadījumā piemēro 9. panta 4. punkta otrajā un trešajā daļā izklāstītās procesuālās prasības. Ja kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieņem lēmumu uzsākt jebkādas pasākumus, balstoties uz tām nodoto informāciju, tās pēc pieprasījuma attiecīgi informē Biroju.

5. pants

Izmeklēšanas sākšana

1. Ģenerāldirektors var sākt izmeklēšanu, ja pastāv pietiekami nopietnas aizdomas, kuru pamatā var būt arī trešās personas sniegta informācija vai anonīma informācija, ka ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Pieņemot lēmumu sākt vai nesākt izmeklēšanu, ģenerāldirektors ņem vērā izmeklēšanas politikas prioritātes un Biroja gada pārvaldības plānu, kas izstrādāti saskaņā ar 17. panta 5. punktu. Minētajā lēmumā ņem vērā arī prasību nodrošināt, lai Biroja resursi tiktu izlietoti lietderīgi un lai izmantotie līdzekļi būtu samērīgi. Saistībā ar iekšēju izmeklēšanu īpaši ņem vērā to, kura iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra izmeklēšanu var veikt vislabāk, jo īpaši ievērojot faktu būtību, lietas faktisko vai potenciālo finansiālo ietekmi un to, vai ir iespējama tiesvedība.

2. Lēmumu sākt ārēju izmeklēšanu pieņem ģenerāldirektors pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, kas saņemts no attiecīgās dalībvalsts vai no jebkuras Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras.

Lēmumu sākt iekšēju izmeklēšanu pieņem ģenerāldirektors pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, kas saņemts no iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras, kurā jāveic izmeklēšana, vai no kādas dalībvalsts.

3. Kamēr ģenerāldirektors apsver iespēju sākt vai nesākt iekšēju izmeklēšanu, ja ir saņemts 2. punktā minētais pieprasījums, un/vai kamēr Birojs veic iekšēju izmeklēšanu, attiecīgās iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras nesāk vienlaikus izmeklēt tos pašus faktus, ja vien tās ar Biroju nav vienojušās citādi.

4. Divos mēnešos pēc tam, kad Birojs ir saņēmis 2. punktā minēto pieprasījumu, pieņem lēmumu sākt vai nesākt izmeklēšanu. To nekavējoties paziņo tai dalībvalstij, iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai, kas iesniedza pieprasījumu. Lēmumu nesākt izmeklēšanu pamato. Ja minētajā divu mēnešu laikposmā Birojs nav pieņēmis lēmumu, uzskata, ka Birojs ir pieņēmis lēmumu izmeklēšanu nesākt.

Ja kāds ierēdnis, cits darbinieks, iestādes vai struktūras loceklis, biroja vai aģentūras vadītājs vai personāla loceklis, rīkojoties saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22.a pantu, Birojam sniedz informāciju, kas ir saistīta ar aizdomām par krāpšanu vai pārkāpumu, Birojs minēto personu informē par to, vai saistībā ar konkrētajiem faktiem ir nolemts sākt vai nesākt izmeklēšanu.

5. Ja ģenerāldirektors nolēmj nesākt iekšēju izmeklēšanu, viņš jebkādu būtisku informāciju var nekavējoties nosūtīt attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai, lai tā varētu pienācīgi rīkoties saskaņā ar šai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai piemērojamajiem noteikumiem. Attiecīgā gadījumā Birojs ar minēto iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru vienojas par piemērotiem pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt minētās informācijas avota konfidencialitāti, un vajadzības gadījumā prasa, lai Birojam tiktu sniegta informācija par veikto rīcību.

6. Ja ģenerāldirektors nolēmj nesākt ārēju izmeklēšanu, viņš jebkādu būtisku informāciju var nekavējoties nosūtīt attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lai tās attiecīgos gadījumos varētu rīkoties saskaņā ar saviem valsts noteikumiem. Ja nepieciešams, Birojs informē arī attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru.

6. pants

Piekluve datubāzēs glabātai informācijai pirms izmeklēšanas sākšanas

1. Birojam ir tiesības pirms izmeklēšanas sākšanas piekļūt visai iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru datubāzēs glabātai

būtiskai informācijai, ja tas nepieciešams, lai izvērtētu, vai aizdomas ir faktiski pamatotas. Minētās piekļuves tiesības izmanto noteiktā termiņā, kuru nosaka Birojs atkarībā no tā, cik ilgs laiks nepieciešams aizdomu rūpīgai izvērtēšanai. Izmanojot piekļuves tiesības, Birojs ievēro nepieciešamības principu un proporcionalitātes principu.

2. Attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nodrošina lojālu sadarbību, ļaujot Birojam iegūt jebkādu būtisku informāciju atbilstīgi nosacījumiem, ko izklāsta lēmumos, kurus pieņem saskaņā ar 4. panta 1. punktu.

7. pants

Izmeklēšanas procedūra

1. Ģenerāldirektors vada izmeklēšanas gaitu, attiecīgos gadījumos sagatavojot rakstiskus norādījumus. Izmeklēšanu ģenerāldirektora vadībā veic viņa norīkoti Biroja darbinieki.

2. Biroja darbinieki veic savus uzdevumus, uzrādot rakstisku pilnvaru, kurā norādīti darbinieku identitātes dati un statuss. Šādu pilnvaru izsniedz ģenerāldirektors, norādot izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, izmeklēšanas veikšanas juridiskos pamatus un no minētajiem pamatiem izrietošās izmeklēšanas pilnvaras.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes, ievērojot valsts noteikumus, sniedz nepieciešamo palīdzību, lai Biroja darbinieki varētu efektīvi veikt savus uzdevumus.

Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras nodrošina, ka to ierēdņi, citi darbinieki, locekļi, vadītāji un personāla locekļi sniedz nepieciešamo palīdzību, lai Biroja darbinieki varētu efektīvi veikt savus uzdevumus.

4. Ja izmeklēšana ietver gan ārējas izmeklēšanas, gan iekšējas izmeklēšanas elementus, piemēro attiecīgi 3. un 4. pantu.

5. Izmeklēšanu veic nepārtraukti laikposmā, kam jābūt samērīgam ar lietas apstākļiem un sarežģītību.

6. Ja izmeklēšana rāda, ka varētu būt lietderīgi veikt administratīvus piesardzības pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, Birojs par notiekošo izmeklēšanu nekavējoties informē attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru. Sniedzot informāciju, norāda:

a) attiecīgā ierēdņa, cita darbinieka, iestādes vai struktūras locekļa, biroja vai aģentūras vadītāja vai personāla locekļa identitātes datus un attiecīgo faktu kopsavilkumu;

- b) visu informāciju, kas varētu palīdzēt attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai izlemt, vai ir lietderīgi veikt administratīvus piesardzības pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses;
- c) jebkādu īpašu konfidencialitātes pasākumus, kas jo īpaši ieteicami gadījumos, kad paredzēts izmantot tādu izmeklēšanas pasākumus, kas saskaņā ar izmeklēšanai piemērojamiem valsts noteikumiem ir valsts tiesu iestāžu kompetencē vai – ārējas izmeklēšanas gadījumā – valsts iestāžu kompetencē.

Attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra ciešā sadarbībā ar Biroju jebkurā laikā var nolemt veikt piemērotus piesardzības pasākumus, tostarp pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt pierādījumus, un par šādu lēmumu nekavējoties informē Biroju.

7. Vajadzības gadījumā dalībvalstu kompetentās iestādes pēc Biroja pieprasījuma veic valsts tiesību aktiem atbilstīgus piemērotus piesardzības pasākumus, jo īpaši tādu pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt pierādījumus.

8. Ja izmeklēšanu nevar pabeigt 12 mēnešos pēc tās sākšanas, ģenerāldirektors pēc minētā 12 mēnešu laikposma beigām un ik pēc sešiem mēnešiem pēc tam ziņo Uzraudzības komitejai, minot iemeslus un plānotos korektīvos pasākumus, kuru mērķis ir paātrināt izmeklēšanas gaitu.

8. pants

Pienākums informēt Biroju

1. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras nekavējoties nodod Birojam visu informāciju, kas attiecas uz iespējamiem krāpšanas, korupcijas vai jebkādas citas nelikumīgas darbības gadījumiem, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.
2. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un – ciktāl tas atļauts valsts tiesību aktos – dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Biroja pieprasījumu vai pēc savas iniciatīvas nodod Birojam ikvienu to rīcībā esošu dokumentu vai jebkādu informāciju, kas attiecas uz Biroja veikto izmeklēšanu.
3. Iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un – ciktāl tas atļauts valsts tiesību aktos – dalībvalstu kompetentās iestādes nodod Birojam ikvienu citu tās rīcībā esošu dokumentu vai informāciju, ko tās uzskata par noderīgiem cīņā pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, kuras ietekmē Savienības finanšu intereses.

9. pants

Procesuālās garantijas

1. Veicot izmeklēšanu, Birojs vāc pierādījumus gan pret attiecīgo personu, gan tai par labu. Izmeklēšanu veic objektīvi un neitrāli saskaņā ar nevainīguma prezumpcijas principu un šajā pantā izklāstītajām procesuālajām garantijām.

2. Izmeklēšanas laikā Birojs jebkurā brīdī var iztaujāt attiecīgo personu vai liecinieku. Ikvienai iztaujātajai personai ir tiesības neliecināt pret sevi.

Uzaicinājumu ierasties uz iztaujāšanu attiecīgajai personai nosūta vismaz desmit darbdienas pirms plānotās iztaujāšanas. Minēto paziņošanas laikposmu var saīsināt, ja attiecīgā persona ir skaidri paudusi savu piekrišanu vai ja to pietiekami pamato izmeklēšanas steidzamība. Otrajā gadījumā paziņošanas laikposms nav īsāks par 24 stundām. Uzaicinājumā uzskaita attiecīgās personas tiesības, jo īpaši tiesības saņemt palīdzību no kādas viņas izvēlētas personas.

Uzaicinājumu ierasties uz iztaujāšanu lieciniekam nosūta vismaz 24 stundas pirms plānotās iztaujāšanas. Minēto paziņošanas laikposmu var saīsināt, ja liecinieks ir skaidri paudis savu piekrišanu vai ja to pietiekami pamato izmeklēšanas steidzamība.

Šā punkta otrajā un trešajā daļā izklāstītās prasības neattiecas uz liecību uzklaušanās, ko veic saistībā ar pārbaudēm uz vietas un inspekcijām.

Ja iztaujāšanas gaitā atklājas pierādījumi, ka liecinieks var būt attiecīgā persona, iztaujāšanu beidz. Nekavējoties piemēro procesuālos noteikumus, kas paredzēti šajā punktā, kā arī 3. un 4. punktā. Minēto liecinieku tūlīt informē par viņa kā attiecīgās personas tiesībām un pēc pieprasījuma viņam izsniedz visu tās agrāk sniegto liecību protokolu kopiju. Birojs nedrīkst minētās personas iepriekš sniegtās liecības izmantot pret viņu, ja šai personai vispirms nav dota iespēja minētās liecības komentēt.

Birojs sagatavo iztaujāšanas protokolu un dara to pieejamu iztaujātajai personai, lai tā šo protokolu apstiprinātu vai arī tam pievienotu apsvērumus. Birojs attiecīgajai personai izsniedz iztaujāšanas protokola kopiju.

3. Tiklīdz izmeklēšana atklāj, ka kāds ierēdnis, cits darbinieks, iestādes vai struktūras loceklis, biroja vai aģentūras vadītājs vai personāla loceklis var būt attiecīgā persona, minēto ierēdni, citu darbinieku, iestādes vai struktūras locekli, biroja vai aģentūras vadītāju vai personāla locekli par to informē ar noteikumu, ka tas neskar izmeklēšanas gaitu vai kādas citas izmeklēšanas procedūras, kuras ir valsts tiesu iestāžu kompetencē.

4. Neskarot 4. panta 6. punktu un 7. panta 6. punktu, pēc izmeklēšanas pabeigšanas un pirms tiek sagatavoti secinājumi, kuros minēts attiecīgās personas vārds, minētajai personai dod iespēju komentēt faktus, kas uz viņu attiecas.

Šajā nolūkā Birojs attiecīgajai personai nosūta uzaicinājumu sniegt savus komentārus vai nu rakstiski, vai arī iztaujāšanā, kuru veic Biroja norīkoti darbinieki. Minētajā uzaicinājumā iekļauj to faktu kopsavilkumu, kas skar attiecīgo personu, un informāciju, kas jānorāda saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu, kā arī dara zināmu komentāru iesniegšanas termiņu, kas nav īsāks par desmit darbdienu, skaitot no dienas, kad ir saņemts uzaicinājums sniegt komentārus. Minēto paziņošanas laikposmu var saīsināt, ja attiecīgā persona ir skaidri paudusi savu piekrišanu vai ja to pietiekami pamato izmeklēšanas steidzamība. Atsauci uz šādiem komentāriem iekļauj izmeklēšanas galīgajā ziņojumā.

Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad nepieciešams nodrošināt izmeklēšanas konfidencialitāti un/vai izmanto izmeklēšanas procedūras, kuras ir valsts tiesu iestāžu kompetencē, ģenerāldirektors var nolemt pienākumu aicināt attiecīgo personu sniegt komentārus izpildīt vēlāk.

Civildienesta noteikumu IX pielikuma 1. panta 2. punktā minētajos gadījumos, ja no iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras viena mēneša laikā nav saņemta atbilde uz ģenerāldirektora pieprasījumu pienākumu aicināt attiecīgo personu sniegt komentārus izpildīt vēlāk, uzskata, ka ir saņemta apstiprinoša atbilde.

5. Iztaujātajām personām ir tiesības lietot jebkuru no Savienības iestāžu oficiālajām valodām. Tomēr Savienības ierēdņiem vai citām amatpersonām var prasīt lietot kādu no tām Savienības iestāžu oficiālajām valodām, kuru tie pilnībā pārvalda.

10. pants

Konfidencialitāte un datu aizsardzība

1. Ārējas izmeklēšanas gaitā nodotu vai iegūtu informāciju neatkarīgi no tās veida aizsargā attiecīgi noteikumi.

2. Iekšējas izmeklēšanas gaitā nodota vai iegūta informācija neatkarīgi no tās veida ir dienesta noslēpums, un to aizsargā noteikumi, ko piemēro Savienības iestādēm.

3. Attiecīgās iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras nodrošina, ka tiek ievērota Biroja veiktās izmeklēšanas konfidencialitāte un attiecīgo personu likumīgās tiesības un, ja ir sākti

tiesvedība, ka tiek stingri ievēroti visi šādai tiesvedībai piemērojamie valsts noteikumi.

4. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 24. pantu Birojs var iecelt datu aizsardzības inspektoru.

5. Ģenerāldirektors nodrošina, ka informācija sabiedrībai tiek sniegta neitrāli un objektīvi un ka, atklājot informāciju, tiek nodrošināta izmeklēšanas konfidencialitāte un ievēroti šajā pantā un 9. panta 1. punktā izklāstītie principi.

Saskaņā ar Civildienesta noteikumiem Biroja darbinieki atturas no jebkādas informācijas neatļautas atklāšanas, ko tie saņēmuši, pildot savus pienākumus, ja vien minētā informācija jau nav publicēta vai kļuvusi pieejama sabiedrībai, un minētais pienākums tiem ir saistošs arī pēc darba attiecību izbeigšanas.

11. pants

Izmeklēšanas ziņojums un turpmākā rīcība

1. Kad Birojs ir pabeidzis izmeklēšanu, ģenerāldirektora vadībā sagatavo ziņojumu. Minētajā ziņojumā norāda izmeklēšanas juridisko pamatu, veiktās procedūras, konstatētos faktus un to provizorisku juridisko klasifikāciju, konstatēto faktu aptuveno finanšu ietekmi, informāciju par 9. pantā noteikto procesuālo garantiju ievērošanu un izmeklēšanas secinājumus.

Ziņojumam pievieno ģenerāldirektora ieteikumus attiecībā uz to, vai būtu vai nebūtu jāveic kādas darbības. Piemērotos gadījumos minētajos ieteikumos norāda disciplinārus, administratīvus, finanšu un/vai tiesvedības pasākumus, kas būtu jāveic iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un jo īpaši dara zināmas aptuvenās atgūstamās summas, kā arī konstatēto faktu provizorisku juridisko klasifikāciju.

2. Sagatavojot šādus ziņojumus un ieteikumus, ņem vērā attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus. Šādi sagatavoti ziņojumi ir atzīstami par pierādījumu administratīvās lietās vai tiesvedībā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana ir vajadzīga, tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, kurus sagatavojuši valsts administratīvie inspektori. Šo ziņojumu vērtēšanā izmanto tos pašus noteikumus, ko piemēro valsts administratīvo inspektoru sagatavotiem administratīviem ziņojumiem, un tiem ir tāds pats pierādījuma spēks.

3. Pēc ārējas izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un ieteikumus, kā arī citus atbilstīgus saistītus dokumentus nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz ārēju izmeklēšanu, un vajadzības gadījumā arī kompetentajiem Komisijas dienestiem.

4. Pēc iekšējas izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un ieteikumus, kā arī citus atbilstīgus saistītus dokumentus nosūta attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai. Minētā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra veic šādu darbību, jo īpaši disciplinārus vai tiesiskus pasākumus, kas izriet no iekšējās izmeklēšanas rezultātiem, un par to ziņo Birojam, ievērojot ziņojumam pievienotajos ieteikumos noteikto termiņu un turklāt pēc Biroja pieprasījuma.

5. Ja pēc iekšējas izmeklēšanas sagatavotā ziņojumā ir atklāts, ka pastāv fakti, kas varētu būt pamats kriminālprocesa ierosināšanai, minēto informāciju nodod attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādēm.

6. Pēc Biroja pieprasījuma attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes Birojam savlaicīgi nosūta informāciju par darbību, kas veikta pēc tam, kad saskaņā ar 3. punktu ģenerāldirektors ir nodevis savus ieteikumus un saskaņā ar 5. punktu Birojs ir nodevis citu informāciju, ja šādi pasākumi ir bijuši.

7. Neskarot 4. punktu, ja, pabeidzot izmeklēšanu, nav iegūti pierādījumi pret attiecīgo personu, ģenerāldirektors beidz izmeklēšanu attiecībā uz minēto personu un desmit darbdiēnās informē minēto personu.

8. Ja informācijas sniedzējs, kas Birojam sniedza informāciju, kura bija pamats izmeklēšanas sākšanai vai ir ar to saistīta, to pieprasa, Birojs var minēto informācijas sniedzēju informēt par izmeklēšanas pabeigšanu. Tomēr Birojs var noraidīt šādu pieprasījumu, ja tas uzskata, ka tas var kaitēt attiecīgās personas likumīgajām interesēm, izmeklēšanas un turpmākās rīcības efektivitātei vai konfidencialitātes prasībām.

12. pants

Informācijas apmaiņa starp Biroju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Neskarot šīs regulas 10. un 11. pantu un Regulas (Euratoma, EK) Nr. 2185/96 noteikumus, Birojs ārējas izmeklēšanas gaitā iegūto informāciju var savlaicīgi nodot attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai tās varētu pienācīgi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Neskarot 10. un 11. pantu, ģenerāldirektors informāciju, ko Birojs ieguvījis iekšējas izmeklēšanas gaitā un kas skar faktus, kuri ir valsts tiesu iestāžu kompetencē, nodod attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādēm.

Saskaņā ar 4. pantu un neskarot 10. pantu, ģenerāldirektors attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai nodod arī šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju, tostarp attiecīgās personas identitātes datus, konstatēto faktu kopsavilkumu, to provizorisku juridisko klasifikāciju un aptuveno ietekmi uz Savienības finanšu interesēm.

Piemēro 9. panta 4. punktu.

3. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, neskarot savus valsts tiesību aktus, pēc savas iniciatīvas vai Biroja pieprasījuma savlaicīgi informē Biroju par rīcību, kas veikta pēc tam, kad tām saskaņā ar šo pantu tika nodota informācija.

4. Birojs var sniegt pierādījumus tiesvedībā valsts tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktiem un Civildienesta noteikumiem.

13. pants

Biroja sadarbība ar Eurojust un Eiropolu

1. Ievērojot savas pilnvaras aizsargāt Savienības finanšu intereses, Birojs attiecīgos gadījumos sadarbojas ar Eurojust un Eiropas Policijas biroju (Eiropolu). Ja tas nepieciešams minētās sadarbības veicināšanai, Birojs noslēdz administratīvu vienošanos ar Eurojust un Eiropolu. Šāda vienošanās par sadarbību var attiekties uz apmaiņu ar operatīvu, stratēģisku vai tehnisku informāciju, tostarp ar personas datiem un klasificētu informāciju, un, pēc pieprasījuma, uz apmaiņu ar progresu ziņojumiem.

Ja tas var veicināt un pastiprināt koordināciju un sadarbību starp valsts iestādēm, kas veic izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, vai ja Birojs ir dalībvalstu kompetentajām iestādēm nodevis informāciju, kura ir pamats aizdomām, ka notikusi krāpšana, korupcija vai kāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses un kas ir smags noziegums, Birojs attiecīgo informāciju nodod Eurojust atbilstīgi Eurojust pilnvarām.

2. Ja informāciju, ko sniegušas attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes, Birojs nodod Eurojust vai Eiropolam, Birojs minētās dalībvalstu iestādes par to savlaicīgi informē.

14. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Attiecīgos gadījumos Birojs var slēgt administratīvu vienošanos ar trešo valstu kompetentām iestādēm un starptautiskām organizācijām. Attiecīgos gadījumos Birojs savu darbību saskaņo ar kompetentajiem Komisijas dienestiem un ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, jo īpaši pirms tiek noslēgta šāda vienošanās. Šāda vienošanās var attiekties uz apmaiņu ar operatīvu, stratēģisku vai tehnisku informāciju, tostarp pēc pieprasījuma uz apmaiņu ar progresa ziņojumiem.

2. Ja informāciju, ko sniegušas attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes, Birojs nodod trešo valstu kompetentām iestādēm vai starptautiskām organizācijām, pirms informācijas nodošanas Birojs par to informē attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumiem Birojs uztur reģistru, kurā ietver informāciju par visiem gadījumiem, kad ir notikusi personas datu nodošana, norādot arī datu nodošanas pamatojumu.

15. pants

Uzraudzības komiteja

1. Uzraudzības komiteja regulāri pārrauga to, kā Birojs veic izmeklēšanas funkciju, ar mērķi palielināt Biroja neatkarību to kompetenču pienācīgā īstenošanā, kuras Birojam ir noteiktas ar šo regulu.

Uzraudzības komiteja jo īpaši pārrauga norises, kas ir saistītas ar procesuālo garantiju piemērošanu un izmeklēšanas ilgumu, ņemot vērā informāciju, ko saskaņā ar 7. panta 8. punktu sniedz ģenerāldirektors.

Uzraudzības komiteja ģenerāldirektoram sniedz atzinumus, tostarp attiecīgos gadījumos ieteikumus par, *inter alia*, resursiem, kas nepieciešami Biroja izmeklēšanas funkcijas veikšanai, par Biroja prioritātēm izmeklēšanas jomā un par izmeklēšanas ilgumu. Minētos atzinumus var sniegt pēc komitejas iniciatīvas, pēc ģenerāldirektora pieprasījuma vai kādas iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras pieprasījuma, vienlaikus tomēr netraucējot veicamo izmeklēšanu gaitu.

Iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām iesniedz saskaņā ar trešo daļu sniegto atzinumu kopiju.

Pienācīgi pamatotos gadījumos Uzraudzības komiteja var lūgt, lai Birojs tai sniedz papildu informāciju par izmeklēšanu, tostarp

ziņojumus un ieteikumus, kas attiecas uz lietām, kurās izmeklēšana ir pabeigta, vienlaikus tomēr netraucējot veicamo izmeklēšanu gaitu.

2. Uzraudzības komitejā ir pieci neatkarīgi locekļi, kuriem ir pieredze vadošos amatos tieslietu vai izmeklēšanas jomās vai citos pielīdzināmos amatos, kas saistīti ar Biroja darbības jomām. Komitejas locekļus, savstarpēji vienojoties, ieceļ Eiropas Parlaments, Padome un Komisija.

Lēmumā, ar kuru ieceļ Uzraudzības komitejas locekļus, iekļauj arī rezerves sarakstu ar potenciāliem komitejas locekļiem, kuri uz atlikušo pilnvaru termiņu nomaina Uzraudzības komitejas locekļus viena vai vairāku komitejas locekļu atkāpšanās, nāves vai pastāvīgas darbnespējas gadījumā.

3. Uzraudzības komitejas locekļu pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un tas nav atjaunojams. Lai nodrošinātu Uzraudzības komitejas kompetences saglabāšanu, pamišus nomaina trīs un divus locekļus.

4. Pilnvaru termiņam beidzoties, Uzraudzības komitejas locekļi paliek amatā līdz brīdim, kad viņus nomaina.

5. Ja kāds no Uzraudzības komitejas locekļiem vairs neatbilst savu pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir atzīts par vainīgu smagā pārkāpumā, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija, savstarpēji vienojoties, var viņu atcelt no amata.

6. Saskaņā ar piemērojamiem Komisijas noteikumiem Uzraudzības komitejas locekļi saņem dienas naudu un atlīdzību par izdevumiem, kas radušies, pildot amata pienākumus.

7. Pildot savus pienākumus, Uzraudzības komitejas locekļi nelūd un nepieņem nevienas valdības vai iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras norādījumus.

8. Uzraudzības komiteja ieceļ priekšsēdētāju. Tā izstrādā komitejas reglamentu, kuru pirms pieņemšanas informācijas nolūkā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam. Uzraudzības komitejas sanāksmes sasauc pēc tās priekšsēdētāja vai pēc ģenerāldirektora iniciatīvas. Tā rīko vismaz desmit sanāksmes gadā. Uzraudzības komiteja pieņem lēmumus ar kompetento locekļu balsu vairākumu. Tās sekretariāta funkcijas nodrošina Birojs ciešā sadarbībā ar Uzraudzības komiteju.

9. Uzraudzības komiteja pieņem vismaz vienu darbības ziņojumu gadā, kurā tā jo īpaši pievēršas tādiem jautājumiem kā Biroja neatkarības izvērtēšana, procesuālo garantiju piemērošana un izmeklēšanas ilgums. Minētos ziņojumus nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

Uzraudzības komiteja var Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai iesniegt ziņojumus par Biroja veikto izmeklēšanu rezultātiem un rīcību, kas veikta, pamatojoties uz minētajiem rezultātiem.

16. pants

Viedokļu apmaiņa ar iestādēm

1. Reizi gadā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija rīko tikšanos ar ģenerāldirektoru, lai politiska līmeņa viedokļu apmaiņā pārrunātu Biroja politiku attiecībā uz metodēm, ko izmanto, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Viedokļu apmaiņā piedalās Uzraudzības komiteja. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, ģenerāldirektora vai Uzraudzības komitejas pieprasījuma viedokļu apmaiņā īpašos gadījumos var iesaistīt piedalīties Revīzijas palātas, *Eurojust* un/vai Eiropola pārstāvjus.

2. Viedokļu apmaiņa var būt saistīta ar šādiem jautājumiem:

- a) Biroja izmeklēšanas politikas stratēģiskās prioritātes;
- b) saskaņā ar 15. pantu sagatavotie Uzraudzības komitejas atzinumi un darbības ziņojumi;
- c) saskaņā ar 17. panta 4. punktu sagatavotie ģenerāldirektora ziņojumi un attiecīgā gadījumā jebkādi citi iestāžu sagatavoti ziņojumi, kas ir saistīti ar Biroja pilnvaru jomu;
- d) satvars Biroja attiecībām ar iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām;
- e) satvars Biroja attiecībām ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- f) Biroja attiecības ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskajām organizācijām saistībā ar šajā regulā minētajiem vienošanās dokumentiem;
- g) Biroja darbības efektivitāte saistībā ar tā pilnvaru izpildi.

3. Visas iestādes, kuras piedalās viedokļu apmaiņā, nodrošina, lai šī viedokļu apmaiņa netraucētu izmeklēšanu gaitai.

4. Iestādes, kuras piedalās viedokļu apmaiņā, savā darbībā ņem vērā viedokļu apmaiņā paustos uzskatus. Sagatavojot ziņojumus, kas minēti 17. panta 4. punktā, ģenerāldirektors tajos iekļauj informāciju par šādām Biroja darbībām, ja tādas ir bijušas.

17. pants

Ģenerāldirektors

1. Biroju vada ģenerāldirektors. Ģenerāldirektoru ieceļ Komisija saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru. Ģenerāldirektora pilnvaru termiņš ir septiņi gadi, un tas nav atjaunojams.

2. Lai ieceltu jaunu ģenerāldirektoru, Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē aicinājumu pieteikties konkurssam. Šādu aicinājumu publicē vismaz sešus mēnešus pirms amatā esošā ģenerāldirektora pilnvaru termiņa beigām. Pēc tam, kad Uzraudzības komiteja ir sniegusi labvēlīgu atzinumu par Komisijas piemēroto atlases procedūru, Komisija sagatavo sarakstu, kurā iekļauj kandidātus ar atbilstošu kvalifikāciju. Pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Padomi Komisija ieceļ ģenerāldirektoru.

3. Pildot savus pienākumus, ģenerāldirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras norādījumus ne attiecībā uz ārējas un iekšējas izmeklēšanas sākšanu un veikšanu, ne attiecībā uz ziņojumu sagatavošanu pēc šādām izmeklēšanām. Ja ģenerāldirektors uzskata, ka kāds Komisijas pasākums rada šaubas par viņa neatkarību, viņš par to nekavējoties informē Uzraudzības komiteju un izlemj, vai Tiesā celt prasību pret Komisiju.

4. Ģenerāldirektors regulāri ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai par Biroja veiktās izmeklēšanas secinājumiem, veiktajām darbībām un konstatētajām problēmām, vienlaikus ievērojot izmeklēšanas konfidencialitāti, attiecīgo personu un informācijas sniedzēju likumīgās tiesības un vajadzības gadījumā valsts tiesību aktus, kas piemērojami tiesvedībai.

5. Katru gadu ģenerāldirektors, ņemot vērā gada pārvaldības plānu, nosaka Biroja izmeklēšanas politikas prioritātes un tās pirms publicēšanas nosūta Uzraudzības komitejai.

Ģenerāldirektors periodiski informē Uzraudzības komiteju par Biroja darbībām, izmeklēšanas funkcijas īstenošanu un par rīcību, kas veikta pēc izmeklēšanas.

Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī informācijas nolūkā visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās publicē Biroja interneta vietnē.

Ģenerāldirektors periodiski informē Uzraudzības komiteju par:

9. Pirms ģenerāldirektoram uzliek disciplinārsodu, Komisija apspriežas ar Uzraudzības komiteju.

a) gadījumiem, kad nav ievēroti ģenerāldirektora ieteikumi;

Lēmumam par disciplinārsoda uzlikšanu ģenerāldirektoram ir jābūt pamatotam, un to informācijas nolūkā nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Uzraudzības komitejai.

b) gadījumiem, kad informācija ir nodota dalībvalstu tiesu iestādēm;

10. Visas atsauces uz Biroja direktoru tiesību aktos jālasa kā atsauces uz ģenerāldirektoru.

c) izmeklēšanas ilgumu saskaņā ar 7. panta 8. punktu.

18. pants

Finansējums

6. Dažu 5. pantā, 7. panta 2. punktā, 11. panta 7. punktā un 12. panta 2. punktā noteiktu uzdevumu veikšanu ģenerāldirektors var rakstiski deleģēt vienam vai vairākiem Biroja darbiniekiem, norādot šādas deleģēšanas nosacījumus un ierobežojumus.

Biroja, tostarp Uzraudzības komitejas un tās sekretariāta, apropriāciju kopsummu iekļauj īpašā budžeta pozīcijā Eiropas Savienības vispārējā budžeta iedaļā, kas paredzēta Komisijai, un detalizēti izklāsta minētās budžeta iedaļas pielikumā.

7. Ģenerāldirektors izveido iekšēju konsultēšanās un kontroles procedūru, tostarp likumības pārbaudi, kas ir saistīta ar, *inter alia*, procesuālu garantiju un attiecīgo personu pamattiesību, kā arī attiecīgo dalībvalstu tiesību aktu ievērošanu, jo īpaši ņemot vērā 11. panta 2. punkta noteikumus.

Biroja, tostarp Uzraudzības komitejas sekretariāta, štatu sarakstu pievieno Komisijas štatu sarakstam.

19. pants

Novērtējuma ziņojums

8. Ģenerāldirektors pieņem Biroja darbiniekiem paredzētas izmeklēšanas procedūru pamatnostādnes. Minētās pamatnostādnes atbilst šīs regulas noteikumiem un ietver, *inter alia*, tādas jautājumus kā:

Līdz 2017. gada 2. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajam ziņojumam pievieno Uzraudzības komitejas atzinumu un tajā iekļauj secinājumu, vai šo regulu ir nepieciešams grozīt.

a) izmeklēšanas veikšana;

20. pants

Atcelšana

b) procesuālās garantijas;

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999.

c) sīka informācija par iekšējām konsultēšanās un kontroles procedūrām, tostarp likumības pārbaudi;

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

d) datu aizsardzība.

21. pants

Stāšanās spēkā un pārejas noteikumi

Minētās pamatnostādnes un visus to labojumus pieņem pēc tam, kad Uzraudzības komitejai par tiem ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus, un pēc tam tos informācijas nolūkā nosūta

1. Šī regula stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

2. Regulas 15. panta 3. punktu piemēro to Uzraudzības komitejas locekļu pilnvaru termiņam, kuri šajā amatā atrodas dienā, kad šī regula stājas spēkā. Tūlīt pēc šīs regulas stāšanās spēkā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs izlozē divus Uzraudzības komitejas locekļus, kuru pilnvaru termiņš, atkāpjoties no 15. panta 3. punkta pirmā teikuma, beigsies pēc pirmajiem 36 pilnvaru termiņa mēnešiem. Lai nomainītu locekļus, kuru pilnvaru termiņš beidzas, ieceļ divus jaunus locekļus, kuru pilnvaru termiņš automātiski ir pieci gadi, saskaņā ar sarakstu, kas iekļauts 1. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmumā 2012/45/ES, Euratom (2012. gada 23. janvāris), ar ko ieceļ Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) Uzraudzības komitejas locekļus, un ievērojot secību, kādā šīs personas sarakstā ir minētas ⁽¹⁾. Minētie jaunie locekļi ir pirmās divas personas, kuras minētas šajā sarakstā.

3. Regulas 17. panta 1. punkta trešo teikumu piemēro tā ģenerāldirektora pilnvaru termiņam, kurš šajā amatā atrodas dienā, kad stājas spēkā šī regula.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 11. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ OV L 26, 28.1.2012., 30. lpp.

*I PIELIKUMS***ATCELTĀS REGULAS (MINĒTAS 20. PANTĀ)**

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999

(OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.)

Padomes Regula (Euratom) Nr. 1074/1999

(OV L 136, 31.5.1999., 8. lpp.)

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr 1073/1999 un Regula (Euratom) Nr. 1074/1999	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts
—	1. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 4. punkts
—	1. panta 5. punkts
—	2. panta 1. punkts
—	2. panta 2. punkts
—	2. panta 3. punkts
2. pants	2. panta 4. punkts
—	2. panta 5. punkts
—	2. panta 6. punkts
—	2. panta 7. punkts
3. panta pirmā daļa	3. panta 1. punkta pirmā daļa
3. panta otrā daļa	3. panta 1. punkta otrā daļa
—	3. panta 2. punkts
—	3. panta 3. punkta otrā daļa
—	3. panta 3. punkta trešā daļa
—	3. panta 4. punkts
—	3. panta 5. punkts
—	3. panta 6. punkts
4. panta 1. punkta pirmā daļa	4. panta 1. punkta pirmā daļa
4. panta 1. punkta otrā daļa	4. panta 1. punkta otrā daļa
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkts
4. panta 3. punkta pirmā daļa	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkta otrā daļa	—
4. panta 4. punkts	4. panta 4. punkta pirmais teikums
—	4. panta 5. punkts
4. panta 5. punkta pirmā daļa	4. panta 6. punkta pirmā daļa
—	4. panta 6. punkta otrā daļa
4. panta 5. punkta otrā daļa	4. panta 6. punkta trešā daļa
4. panta 6. punkta a) apakšpunkts	4. panta 7. punkts
4. panta 6. punkta b) apakšpunkts	—

Regula (EK) Nr 1073/1999 un Regula (Euratom) Nr. 1074/1999	Šī regula
—	4. panta 8. punkts
—	5. panta 1. punkts
5. panta pirmā daļa	5. panta 2. punkta pirmā daļa
5. panta otrā daļa	5. panta 2. punkta otrā daļa
—	5. panta 3. punkts
—	5. panta 4. punkts
—	5. panta 5. punkts
—	5. panta 6. punkts
—	6. pants
6. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
6. panta 2. punkts	7. panta 2. punkta pirmais teikums
6. panta 3. punkts	7. panta 2. punkta otrais teikums
6. panta 4. punkts	3. panta 3. punkta pirmā daļa
—	7. panta 4. punkts
6. panta 5. punkts	7. panta 5. punkts
6. panta 6. punkts	7. panta 3. punkts
—	7. panta 6. punkts
—	7. panta 7. punkts
—	7. panta 8. punkts
7. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
7. panta 3. punkts	8. panta 3. punkts
—	9. pants
8. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
8. panta 2. punkta pirmā daļa	10. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta otrā daļa	—
8. panta 3. punkts	—
8. panta 4. punkts	—
—	10. panta 4. punkts
—	10. panta 5. punkts
9. panta 1. punkts	11. panta 1. punkta pirmā daļa
—	11. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 2. punkts	11. panta 2. punkts
9. panta 3. punkts	11. panta 3. punkts
9. panta 4. punkts	11. panta 4. punkts

Regula (EK) Nr. 1073/1999 un Regula (Euratom) Nr. 1074/1999	Šī regula
—	11. panta 5. punkts
—	11. panta 6. punkts
—	11. panta 7. punkts
—	11. panta 8. punkts
10. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	12. panta 2. punkta pirmā daļa
—	12. panta 2. punkta otrā daļa
—	12. panta 2. punkta trešā daļa
10. panta 3. punkts	4. panta 4. punkta otrais teikums
—	12. panta 3. punkts
—	12. panta 4. punkts
—	13. pants
—	14. pants
11. panta 1. punkta pirmā daļa	15. panta 1. punkta pirmā daļa
—	15. panta 1. punkta otrā daļa
11. panta 1. punkta otrā daļa	15. panta 1. punkta trešā daļa
—	15. panta 1. punkta ceturta daļa
—	15. panta 1. punkta piektā daļa
11. panta 2. punkts	15. panta 2. punkta pirmā daļa
—	15. panta 2. punkta otrā daļa
11. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
11. panta 4. punkts	15. panta 4. punkts
—	15. panta 5. punkts
—	15. panta 6. punkts
11. panta 5. punkts	15. panta 7. punkts
11. panta 6. punkts	15. panta 8. punkts
11. panta 7. punkts	17. panta 5. punkta trešā daļa
11. panta 8. punkts	15. panta 9. punkts
—	16. pants
12. panta 1. punkts	17. panta 1. punkts
12. panta 2. punkts	17. panta 2. punkts
12. panta 3. punkta pirmā daļa	17. panta 3. punkts
12. panta 3. punkta otrā daļa	17. panta 4. punkts
12. panta 3. punkta trešā daļa	10. panta 3. punkts
—	17. panta 5. punkta pirmā daļa

Regula (EK) Nr 1073/1999 un Regula (Euratom) Nr. 1074/1999	Šī regula
—	17. panta 5. punkta otrā daļa
—	17. panta 6. punkts
—	17. panta 7. punkts
—	17. panta 8. punkts
12. panta 4. punkta pirmais teikums	17. panta 9. punkta pirmā daļa
12. panta 4. punkta otrais teikums	17. panta 9. punkta otrā daļa
—	17. panta 10. punkts
13. pants	18. pants
14. pants	—
15. pants	19. pants
—	20. pants
16. pants	21. panta 1. punkts
—	21. panta 2. punkts
—	21. panta 3. punkts
—	I pielikums
—	II pielikums

Komisijas paziņojums

Komisija apstiprina, ka Birojs ir paziņojis, ka tas vienmēr rīkosies saskaņā ar 7. protokolu par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā un Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, pilnībā ievērojot nolikuma 2. pantā deputātiem paredzēto brīvību un neatkarību.

Komisijas paziņojums

Komisija ir paredzējusi saglabāt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ģenerāldirektora pašreizējās pilnvaras noteikt nosacījumus un sīki izstrādātu kārtību darbā pieņemšanai Birojā, jo īpaši attiecībā uz līgumu ilgumu un to atjaunošanu.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas deklarācija

Katru reizi, kad Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ieceļ jaunus Uzraudzības komitejas locekļus, tie ieceļ arī tos locekļus, kuri stāsies amatā nākamajā komitejas locekļu daļējas nomaiņas reizē.
